

לרבנים ואדמונים מכתב בענין סת"ם

אור הזוהר 353 * כסליו תשע"ד חלק א
מפעל הזוהר העולמי
 בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911
גדולי הצדיקים ואדמונים ללמוד זוהר הקדוש

שעריים עיבדו אותם, אז ענה לו האברך "שאני לא יכול לקנותם", וב"ה שהאברך הזה הוא יר"ש שלא מוכר נשמתו בעד כמה פרוטות, וגם הוא יודע ההלכה שצריך להיות נעבד לשמה, ושצריך להיות מעורר בהמות וחיות טהורות וכו' - ולבסוף סיפר האברך, שהערבי אמר לו אחר כמה ימים, שסופרים אחרים קנו מאתו את הקלפים, ה"י - "הדברים מדברים מאליהם, ואבן מקיר תזעק".

וגם סופר אחד סיפר:

כשהיה בצרפת ולא היה לו קלף, הלך לחנות של עכו"ם, וקנה קלף טוב מאוד, וכתב על זה מזוזות, ה"י.

ובאמת לא שמעתי מעולם שצריך הכשר על קלף, על אף שהיה כתוב בקול קורא'ס ובעיתונים בארצה"ב ובארץ, אבל אבי הרה"צ רבי אשר יעקב בלום זצ"ל בנו של אא"ז הגה"ק מקאשוו זצוקללה"ה, אסר לנו לקרות בעיתונים, ועל כן אינני יודע מה שכתוב בעיתונים, ובביהמ"ד שהתפללתי לא ראיתי שום קול קורא, רק מה שמלמדי הסת"ם שלי אמרו לי, זה מה שידעתי, ועל כן נכשלתי.

ועל פי שאלת כמה רבנים אמרו לי שהשאלה הזאת היא כבר שאלה ישנה, וכבר כתבו עליו תשובות בשנת תשמ"ד, כשתפסו את סוחר הקלף.... שעשה קלף אצל מפעלי עכו"ם בחו"ל, וכו', [רצו"פ המכתב], טילפנתי להרב אליעזר צבי זירקינד שליט"א, וסיפר לי כל מה שהיה אז, ושהגה"צ דווארקין זצ"ל, פסק לו שמה שכתב לפני שנודע השערוריה לא צריך על פי הלכה להחזיר המעות, כי היה לו עוד חזקת כשרות, אבל מה שכתב לאחר שתפסו אותו צריך להחזיר המעות. וכן סיפר לי סופר ששאל אז לא"א זקני הגה"ק זצ"ל, ופסק לו גם כן שאחר שנתוודע בעולם שיש רינון על סוחר הקלף, היה צריך לברר ולחקור עד מקום שידוע מגעת, ומאז שנתוודע בוודאי צריך להחזיר המעות.

ושני הגאונים הנ"ל אמרו שזה רק על פי הלכה, אבל לצאת ידי שמים, אמרו שאם כשיחזרו המעות

בס"ד
 יום ראשון לסדר וירא, ט' לחודש מרחשון תשס"ח
 לפ"ק - פה עיה"ק בית שמש תובב"א

החיים והשלום וכל טוב סלה אל כבוד הרבנים הגאונים ואדמונים שליט"א, כל אחד בשמו יבורך. אחר דרישת שלום מעכתה"ר בכל האותות והכבוד, אבוא בזה בבקשת שאלה גדולה שנפלה לידי.

הנה אחר עשרה שנים שאני סופר סת"ם ב"ה, וכתבתי כבר סת"ם למאות אנשים, ויותר. ולפני זמן מה נתוודע לי שהקלפים שכתבתי עליהם, אין עליהם הכשר, ולא זו בלבד, רק שעל קלף מסוים מאותם הקלפים שכתבתי עליהם, יש על זה עדות שנעבד אצל מפעלי גוים בארה"ב בלי שום ישראל עומד על גביו, זאת אומרת שזה ממש פסול מעיקרו, ונכשלתי ל"ע בעון גדול ונורא להכשיל מאות אנשים, שהאמנתי להסופרים וסוחרים ולהחניות בלי שום תעודת הכשר על הקלפים, ובלי חותמת הכשר על כל חתיכת קלף, לכל הפחות כמו שיש על כל שאר תשמישי הקדושה כמו ציצית וכו', ומה זה גרוע מאכילה שצריך הכשר על כל דבר.

וכעת נודע לי, מה שעשרות אלפים אנשים יודעים מזומן, שחלק גדול מהתפילין והמזוזות והסת"ם נכתבו על הקלפים שבאים מערבים מיריחו ומעזה, וגם כן שמעתי שישנם יותר מחצי מליון מפעלי הקלף של העכו"ם בכל העולם, ואחד סיפר לי שאחר ששמע ממה שכתבתי ולא האמין עשה חיפוש באתרי האינטרנט (קלף באנגלית: PARCHEMENT), וראה בעליל לעיני כל העולם שיש יותר מחצי מליון מפעלי קלף של עכו"ם.

ואינה ה' לידי אתמול בלילה במוצש"ק אחר תפלת ערבית בביהכ"נ, שדיברנו כמה חברים מבעיות של הקלפים בלי הכשר, ואברך אחד סופר סת"ם מספר לנו עובדא שהיה אצלו לפני שבועיים:

ערבי אחד ממכיריו, הציע לפניו, שיש לו למכור בזול, כמות של קלפים מוכנים לכתוב עליהם סת"ם, והאברך שאל אותו "מי עיבד אותם?" ענה לו הערבי,

להקונים יקנו בזה הכסף תפילין חדשים כשרים לכתחילה, בוודאי שמצוה גדולה, אבל רק אם יש באפשרותם, ובוודאי אם יש להם בית שמחוייבים למכור הבית, כדי שיהודים כשרים יקנו להם תפילין כשרים, וג"כ פסקו צצריכים לפרסם הענין להקונים שלהם שהיה כאן שאלה גדולה על הקלף.

וכן כתב גם תשובה גדולה בשו"ת משנה הלכות מהגה"צ אב"ד אונגוואר שליט"א (חלק י' סי' קפ"ד) להרב אליעזר צבי זירקינד שליט"א, עיי"ש.

ושאלתי לכמה רבנים, ופסקו לי כדי לצאת ידי שמים והבריות שהכשלתי אותם בסת"ם פסולים, לפרסם המכתבים האלו בכל העולם כולו, כדי שכולם ידעו שמה שכתבתי עד עכשיו היה בפסול, ושכל האנשים ידעו שצריכים לקנות להם תפילין ומזוזות חדשים, וכו', והראו לי ג' ספרים שערוריית הקלף, וקונטרס "מרכז שומרי סת"ם העולמי".

וזה נוסח המודעות שכתבתי ופרסמתי באלו העיתונים לעיני כל העולם: (1) "המודיע" ערב סוכות. (2) "המודיע" חוה"מ סוכות. (3) "יתד נאמן" ערב סוכות. (4) "יתד נאמן" ד' לך. (5) "המודיע-באנגלית" אחר סוכות. (6) "דער בלאט" ערב סוכות. (7) "די צייטונג" ערב סוכות. (8) "דער איד" ערב סוכות. (9) "דאס אידישע ליכט" פ' לך. (10) "עונג שבת" פ' לך.

מודעה להציל את הרבנים ממכשול

בי"ה, י"ב תשרי שנת השמיטה תשס"ח לפ"ק
לאור שערוריית הקלף בחודש אלול תשס"ז לפ"ק,
 (שחלק קמץ כטיפה מן הים מהשערורייה נתפרסם עיי
 ידידי וידיד כל בית ישראל: "רב המקוואות" הגה"צ ר' נחום
 ראזענבערג שליט"א, בהאטליין שלו 12124612778) - **שיש
 איזה פאבריקעצין של קלף, שתפסו אותם שעושים
 קלף לסת"ם אצל עכו"ם בלי עיבוד לשמה, והם
 פסולים לגמרי רח"ל. עשיתי שאלת חכם ושאלתי
 כמה רבנים מובהקים מארץ ישראל ומחו"ל, וכולם
 פה אחד ענו ואמרו שאני מחויב להחזיר הכסף, או
 לחזור ולכתוב בחנם על קלף עם הכשר, לכל אלו
 שכתבתי להם סת"ם/תפילין/מזוזות/ ומגילות, על
 קלפים האלו.**

ובזה אני פונה כאן לכל הקונים שלי בארצינו
 הקדושה ובחוץ לארץ שכתבתי להם
 סת"ם, שידעו שהסת"ם האלו יכול להיות שהם
 פסולים גמורים רח"ל, וימחלו נא לפנות אלי
 במלפון ואני אשתדל בלי"ג ובעז"ה להחזיר להם
 את הכסף של אלו הסת"ם, או לחזור ולכתוב להם
 בחנם על קלף כשר עם הכשר, ובינתיים לא
 ישתמשו כלל באלו הסת"ם ויגזרו אותם כמאמר
 הכתוב אל תשכן באהלך עולה. ובה יצאתי ידי
 חובתי ואת נפשי הצלתי.

בי"ה, יום א' נת, כ"ה תשרי תשס"ח לפ"ק.
**לאור שאלת רבים שקבלתי מאות מלפונים לאחר
 הפרסום הקודם בגליון י"ד תשרי תשס"ח
 לרגל שערוריית הקלף בחודש אלול תשס"ז לפ"ק
 רציתי להוסיף כמה נקודות חשובות:**

[א] נתוודעתי שעשרות רבנים פוסקי דורינו (מביניהם:
 בד"ץ עדה החרדית, ובי"ד של הרב וואנער שליט"א, ועשרות

רבנים מארה"ב וכו') פסקו ופירסמו במודעות מיוחדות
 ונדפסו בעיתונים כבר בחודש טבת תשס"א לפ"ק
"שאסור להשתמש בקלף בלי הכשר", ושכל הקונה
 סת"ם יזהר מאוד לבקש מהסופר שיכתוב אך ורק על
 קלף עם הכשר, עיי"ש.

[ב] רבנים חשובים התקשרו אלי וחיזקו אותי מאוד.
 ואחד מן הרבנים סיפר לי כשהרבנים והעסקנים
 עשו אסיפה עם רבנים גדולים פוסקי הדור זצ"ל
 ולהבחל"ח בא"י ובארצה"ב בשנת תשנ"ד, לתקן
 תיקונים גדולים בענין סת"ם, וכבר היה להם חתימות
 מרוב הרבנים. וכשבאו לכ"ק אאזהגה"ק מקאשוי
 זי"ע, לבקש חתימתו ענה להם "העיקר חסר מן
 הספר", עס איז אגרויסע זאך וואס איר טוהט און איך
 בין גרייט צו חתמן'ן, אבער נאר בתנאי אז עס זאל
 זיין א הכשר אויף דעם קלף! [דבר גדול מה שאתם
 עושים, והנני מוכן לחתום, אבל רק בתנאי שיהיה
 הכשר על הקלף] ובשביל שלא היה אז הכשר על
 הקלף נתבטל כל הענין.

[ג] אחר השערורייה פניתי להמלמד שלימד אותי
 סת"ם (בשכר) שהדריך אותי לכתוב על קלפים
 מסויימים בלי הכשר, מפני שהם טובים ונוחים מאוד
 לכתביה. ופנינו לפוסק גדול על מי מוטל האחריות
 לשלם על הסת"ם שכתבתי על קלף בלי הכשר, ופסק
 שעל שנינו ביחד מוטל האחריות לשלם, (ולא זאת בלבד
 אלא שהסוחרים המוכרים קלף בלי הכשר ג"כ צריכין לשלם),
 והפוסק הנ"ל גם הוציא מארון הספרים שלו והראה לנו
 6 קונטרסים ועשרות מודעות בענין "סופר סת"ם
 אסור לכתוב על קלף בלי הכשר" וביניהם קול קורא
 ישן לפני מאה שנה בחתימת 86 רבנים שאסור לכתוב
 על קלף בלי הכשר. והמלמד נודעוץ מאוד שלא ידע
 כלל מכל זה, והציע לי שהוא מוכן לעזור לשלם
 להקונים שלי.

הק' שמואל נתנאל בלום
 נכד לאא"ז הגה"ק מקאשוי זצוקללה"ה סופר
 סת"ם פה עיה"ק בית שמש ת"ו
 (מלפנים בקרית יואל ניו יארק)
 011-9722-991-0591 (הטל. הזה אך ורק להקונים שלי)

ג.ב. המעוניינים יפנו לוועד כשרות הקלף: 011-97254-8436784
 עד כאן המודעות שפרסמתי!

עוד שמעתי:

בשנת תשמ"ד כשהיתה השערורייה הגדולה
 שתפסו סוחר גדול שעשה קלף בלי שישראל
 עושי, ורבנים גדולים עוררו בקונטרסים ושלחו
 אותם לכל הרבנים, והעבירו את הקו"ל לכ"ק הגה"ק
 מקלויזנבורג זי"ע, שהיה כמה שעות אחר ניתוח,
 והתחיל לבכות, ואמר אני הייתי צריך להפוך כל
 העולם, אוי וויי מי יודע כמה שנים שישראל
 קדושים משתמשים בסת"ם פסולים? אבל אין לי
 כוח, ואני מבקש ממכם שתלכו למפעלים לברר מה
 הולך שם? [הגבאי הלך למפעלים ומצא שיש
 בעיות גדולות], ותלכו לכל הרבנים הגדולים
 בארצנו הק' ובחו"ל שירעישו עולם ומלואו,
 שיתחילו לעשות קלף עם הכשר!

הגבאי שלו בן דוד נ"ו מספר, שהלכו אז לרבנים
 הגדולים בחו"ל, ואמרו שזה שייך לרבני א"י, כי

הסוחר גר בא"י, והרבנים בא"י אמרו שזה שייך לרבני חו"ל שעושים שם הקלף, וביני לבני עברו עוד 20 שנה עד שהתחילו להתעורר לעשות הכשר על קלף.

ומה שכואב לי ביותר, שהנה הרבנים האלו שפסקו לי, פסקו לעוד סופרים, וסיפרו לי שאחר שנודע להסוחרים מי הם הרבנים הפוסקים כך, איימו עליהם שלא יפסקו "שאסור לכתוב על קלף שלהם", ושאלתי להם, למה מאיימים עליהם, ואמרו לי היות ונתגלה שאצל כל מפעלי הגוים אפשר לקבל קלפים כאלו בשבעים וחמש אחוז (75%) יותר בזול, לכן, זה ביזנעס גדול כזה, שישנם כהיום 17 מליון יהודים בכל העולם כן ירבו וכן יוסיפו ככוכבי השמים לרוב, וצריכים כל כך הרבה סחורה, וזה מיליונערסקע ביזנעס לאלו הקונים ישר מן הגוים.

ונזכרתי בסיפור הנורא בהאחים מקראקא, איך שהאכילו את אחבנ"י לערך 30 שנה בבשר נבילה וטרפייה, בעירו של בעל מגלה עמוקות זצ"ל, ונתנו הרבה צדקה לכל העיר וכו', והסיפור ידוע, לכן לא אאריך בזה. - וכמו כן הוא בקלף, האמת שיש להם כאן מפעלים קטנים, שנותנים רשות לכל אחד ליכנס, ואומרים בואו ונראה לכם מה שאני עושה, הלא הכל פתוח, ובאמת יש להם מחסנים גדולים באפרת או בתל אביב וכו' מה שמאחסנים הקלפים ישר מן הערבים וכו' כידוע - ויש גם מפעלים כאלה שאינם מרשים ליכנס, בשביל שיראים שיקפחו אותם פרנסתם כשיראו הסודות שלהם בענין תעשיית הקלף - ובאמת הם יראים שיתפסו אותם במצודתם, וד"ל.

נ"ב. וכן הדבר במפעלי הקלפים המהודרים בברוקלין, אפילו שאומרים שיש להם כל החומרות של עבודת יד וכו'. והס"מ יושב בראש, ומנהיג את כולנו, כמו שכתב מרן בעל שו"ת חתם סופר זי"ע (שו"ת חת"ס ח"א או"ח סימן ר"ה), המלך זקן וכסיל הידוע בזקנותו, יושב לו על כסא של ג' רגלים, (א) חזנים שיוליכו כל תפלות ישראל אל מחוץ למחנה כקדשים פסולין. (ב) שוחטים שיאכילו כל הקהלה נבילות וטרפיות. (ג) סופרי סת"ם שיופסלו כל תפילין ומזוזות על ידם, ודי לו למלך זקן בזה.

ובענין **נאמנות לסוחרים ולסופרים** עיין באריכות בשו"ת חתם סופר או"ח סימן ו' - זה לשונו שם בתחלת התשובה:

זה לי איזה שבועות היה כאן איש א' מק"ק יערסלב, ובידו ציצית שזורים יפים מאוד, והעיד לי שהמה מנופצים לשמה, ואע"ג שיש לי בתוך ביתי הרבה כפול שמונה ומנופצים לשמה העשוי פה על פי כשרים, מכל מקום לקחתי ממנו להיותם יותר יפים, ואחר כך הראה לי עשרים כשר מעירו, ובאמת מה יושיענו זה, אטו אדיסקי' ניקום ונסמון, ומי יעיד על החתימה, ואי חשוד למכור ולהכשיל, חשוד נמי לזיפא, ועוד אפשר שעל ידי עשרים זה שנתנו לו פעם אחת, ימכור אלף פעמים וכו'.

עיי"ש אריכות התשובה שדן בזה, ולבסוף מסיק שם:

ובכל זאת אני אומר אולי צדקו דברי הבחור המעיד שמחיתי בהם לקנות ציצית מארחי ופרחי, כי

לאו כל אנפי' שוין, וידוע דאית בהני גברי מיעוט המצוי מאוד דלא עדיפי מתנוני דשוירי, עיי"ש. מזה אנו רואים שאי אפשר לסמוך על בעלי מפעלי הקלף שאומרים שהם עושים הכל כאן באר"י רק בעובדים יהודים, שבמקום זה שהם עושים פה כמות של כך וכך יריעות, עושים כנגדו בחו"ל (או במחסנים בא"י) ע"י עכו"ם אלף פעמים ככה, שקונים אותם בשבעים וחמש אחוז (75%) יותר בזול, ומוכרים אותם בחזקת מהדרין מן המהדרין.

עיין עוד בספה"ק באר מים חיים פרשת חיי שרה ז"ל:

מה שאין כן בבני עמנו בדורותינו היום עושים ההיפוך אשר אם יבוא אחד ובידו סכין לשחוט ויאמר כי הוא שוחט ובודק ומומחה יאמינו בכל שהוא ולא ישאול ויחקור וידרוש עליו כל כך ויאמר מן הסתם כל המצויין אצל שחיטה מומחין הם, וכמו כן אם אחד יביא יין וחלב או דג וכדומה מדברים הנמצאים בהם חשש איסור, או אם יתנו לפניו דברים הצריכים בדיקה מתולעים כמו חומץ וקטניות והדומה להם יאמר מן הסתם יהודי מוחזק בכשרות הוא ואינו חשוד להאכיל דבר שאינו ראוי לאכול. ולא כן יעשה אם יבוא אחד ללות מאתו מעות או שאר דבר חפץ לא יאמין לו כפשוטו בשום אופן עד אשר ידרוש ויחקור וישאל היטב עליו מי הוא זה ואיזה הוא ואם נאמן הוא או אינו כל כך ויצטרף כל הספיקות למען לא יתן לו ואם כבר ירצה ליתן יעמיד עליו עדים ויכתב בספר וחתום ויפחד וירעד עד כלות הזמן אולי לא ישלם לו, והכל כי זה הוא העיקר בעיניו בכל עבודתו שעובד בעולם הזה. ולזה, על זה יתן כל לבו ונפשו ועיניו שלא לבוא לידי מכשול מיראתו ופחדו, מה שאין כן במצוות ה' שלטפל נחשב בעיניו ואם לא יהיה כל כך על צד היותר טוב מה יהיה בזה כיון שלא זה הוא עיקר עבודתו.

ובספר "מי יאכילנו בשר", ובספר "אבן מקיר תזעק" מובא מעשה נורא מהגה"ק מסאטמאר בעל דברי יואל זי"ע:

סיפור הוזה סיפר הגה"צ מקאפיש זצ"ל ברבים, כשלמד בבית המדרש בסאטמאר מסכת כתובות לאנשים זקנים, מעשה שהיה כך היה:

בשעתו תפסו את ר' יצחק לעיווי נ"י שהיה בעל מפעל גדול של בשר ונקניקים, ואגריקולטור דעפארטמענט בארה"ב תפסו אותו שהביא בשר טרף מארגנטינא, וזה היה נגד החוק, והכניסו אותו לבית הסוהר, ובקשו \$150.000 להוציא אותו.

והשליחים שלו הלכו להגה"ק מסאטמאר זי"ע, וסיפרו לו שמבקרי המדינה (אינספקטאר"ס) תפסו במפעל שלו עכברים, וזה נגד החוק, וצריכים \$150.000 להוציא אותו.

הלאנדסבורגער רב זצ"ל, הלך להגה"ק הנ"ל לשאול אותו שאלה כזאת? האם קצב (בוטשער) של בשר נאמן בלי השגחה? והאם יצחק לעיווי שהוא איש חשוב מאוד האם הוא נאמן בלי השגחה? שעל הסאלאמי שלו כתוב: "יצחק לעיווי מסאטמאר", האם זה מספיק לסמוך עליו?

הרבי ענה לו, אם אני הייתי קצב (בוטשע"ר) "מוכר בשר" לא הייתי נאמן רק עם משגיח טוב, כי הייתי מאכיל לכל ישראל רק נבילות וטריפות, ולא בשר כשר!

הלאנדסבורגער רב נחרד מאוד ושאל אותו: "איך הרבי אומר דברים כאלו"?

הרבי עונה לו! אתה מאמין בחז"ל הקדושים?

הלא זה מאמר חז"ל "כשר שבטבחים שותפו של עמלק" (קידושין פב.), ומה אתה רוצה משותף של עמלק שיתן לך בשר כשר? ואם אני שותפו, אני עושה כל מה שהוא רוצה!

וגם שמעתי מרב אחד מבני ברק תו"ב:

משגיח ראשי אצל הרב לנדא זצ"ל רב בני ברק, אחר הרבה שנים עזב ההשגחה, ופתח לו מפעל לעצמו, וביקש לו הכשר על המפעל, וענה לו הרב לנדא זצ"ל: "אם תקח משגיח תמידי, אז אתן לך הכשר", ושאל את הרב לנדא זצ"ל: "הלא אני בעצמי הייתי המשגיח הראשי שלכם כל אותן השנים וסמכתם עלי, ומדוע פתאום נאבד כל הנאמנות שלי"? ענה לו הרב לנדא זצ"ל: "עד עכשיו היית רק משגיח ולא בעל מפעל ולא היה לך שום אינטרסים של ביוזנע"ס, אבל עכשיו שיש לך מפעל בעצמך, כבר אין אתה מהימן, מפני שברגע שאדם יש לו אינטרסים של ביוזנע"ס, הוא לא מהימן, אפילו כגובה ארזים גובהו!"

ועכשיו איך יש באמת נאמנות להסופר? אם כל יריעה של קלף שקונה אצל ישראל עולה \$60-80 - והוא יכול לקנות את זה בעד \$17 באתרים אצל הגוים, הלא הוא סכום גדול מאוד כשכותב ס"ת, ועולה לו \$5000 ואצל מפעלי הגוים זה עולה \$1000, האם הסופר נאמן?

בפרט שהרבה סופרים אחר שראו המודעות שלי, סיפרו לי, שכתבו הרבה ס"ת ואין להם קבלה כלל, והרבה סופרים אפילו מאותם שיש להם כבר קבלה, צוחקים על כל ענין הכשרות וההשגחה של הקלף, ואומרים לי יכולים לקנות אצל הגוים, הכל אותו הקלף, רק צריך לברר אם הקלף של בהמות טהורות בזה אתה צודק.

ובענין סופרי סת"ם שאינם הגונים, כתב החת"ס (ח"י סימן פ"ג) לאחד הרבנים בני דורו, שהסופרים בזמנם אינם בקיאים בנושא ועל ידי כן מכשילים את הרבים. וישנם מאות יהודים חרדים אשר לא הניחו מעולם תפילין כשרים והרבנים מתעלמים

מכך. גם בעל הקסת סופר כותב כגון זה בשם בעל משנת חכמים.

ובספר תפילין ומזוזות כהלכתן דף 50-51 (יר"ל ע"י משמרת סת"ם תשמ"ח):

תוצאותיה של כתיבת סת"ם משתרעות על פני שנים ארוכות ולעתים על פני דורות! אם הסופר כותב כתב כשר, מתווספות לו זכויות בכל עת שמקיימים מצוות עם תשמישי הקדושה שהוא כתב.

בהכשלו ח"ו הוא גורם לריבוי עונות. וכך כותב רבינו משה חגיז בספרו "משנת חכמים בסימן רכ"ח:

"עונש גדול שמור לו ולזרעו אחריו, דכל זמן שאותו ס"ת קיים או אותם תפילין קיימים או אותה מזוזה קיימת, אותם שמברכין בהם מברכים לבטלה ונכשלין על ידו. ואותם הבתים עומדים בלי שמירה וחלילה יבוא המשחית אל בתיהם ח"ו. והסופר שהקל בכתיבתן שלא בקדושה וכוונה ויראה, הוא הגרמא בנויקין".

גם בספר "מלאכת שמים" (כלל א' סעיף א') מתייחס בחומרה רבה לענין זה:

"על ידי חסרון ידיעתם וגם שאינם מומחים במלאכתם, אין שיעור לקלוקלם. מבטלים את הקונים תפילין מידם בכל יום משמונה מצוות עשה, גורמים להם לברך ברכה לבטלה ולקרות קריאת שמע בלא תפילין, ומבטלים המעלות הרמות הנקנות על ידי מצות תפילין. דדוקא תפילין כשרים שנכתבו ונעשו ככל אשר נצטוינו בתורתנו הקדושה המה פועלות גדולות כאלה בסגולת חמדתם, לא תפילין פסולין שהם אינם תפילין כלל.

מלבד האחריות כלפי מצוות שבין אדם למקום, קיימת לכשרות התפילין והמזוזות גם השלכה למצוות שבין אדם לחבירו והיא: איסור גזל.

הקונה המשלם מכספו תשמישי הקדושה מבקש לקבל תפילין או מזוזות כשרות ללא פקפוק, כאשר הוא מקבל, בלא ידיעתו, תפילין או מזוזות פסולות או מפוקפקות בכשרותן, עובר המוכר על איסורי גזל והונאה החמורים.

סופר או מוכר המוציאים מתחת ידם במשך שנים תפילין ומזוזות פסולים אינם יודעים בדרך כלל מי הם האנשים שרכשו מהם. כאשר לא מכירים ואין אפשרות לבקש מחילה, כמעט ונמנעת דרך התשובה ר"ל.

"עבירות שבין אדם לחבירו, אין יום הכיפורים מכפר עד שירצה את חבירו"

גְּדוֹל וְחֵשׁוֹב הַיּוֹם שֶׁנִּתְגַּלָּה בּוֹ קִבְּלַת רַבֵּינוּ הָאָר"י זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה פְּיוֹם שֶׁנִּתְּנָה תּוֹרַת מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל וְכֵן הַשֵּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ אָמַר לְבִנְיָו שֶׁכָּל מִי שֶׁלֹּא טָעַם חֶכְמַת הַקִּבְּלָה לֹא טָעַם יְרֵאת חֲטָא מִיָּמָיו וְאָמַר שֶׁגְּדוֹל וְחֵשׁוֹב הַיּוֹם שֶׁנִּתְגַּלָּה בּוֹ קִבְּלַת רַבֵּינוּ הָאָר"י זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה פְּיוֹם שֶׁנִּתְּנָה תּוֹרַת מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל."

(הקדמה פללית מנחם ציון)